

[Christmas Møller.]

særlig Lovgivning paa dette Omraade. Vi kan ogsaa sige, at vi, saaledes som vi har været det med Hensyn til Beskatning og andet, vil være villige til at medvirke hertil. Men Lovforslaget maa jo, om det bliver Lov, opfattes som Begyndelsen til en Planøkonomi, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde det; vi nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at Handelsministeren, som dog er klogere end det ærede Medlem, ikke siger sligt, men jeg kunde godt tænke mig, at han *tænkte* det! At medvirke til saadanne Bestemmelser vil være overordentlig vanskelig og er imod hele den almindelige økonomiske Politik, som vi for vort Vedkommende mener bør føres.

Jeg kan heller ikke give den Betragtning Ret, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom med, nemlig at det er rigtigt at nedskære Udbyttet. Jeg tror, man i al Almindelighed, naar man tænker f. Eks. paa det Skattelovforslag, der foreligger fra Finansministeren, maa sige, at Regeringen egentlig ind imellem er ganske godt tilfreds med, at der er nogen, der tjener noget. Ej heller har jeg, naar der laves Indsamlinger her i Landet, lagt Mærke til, at de, til Fordel for hvem det skete, hvad enten det er en Flerhed af Personer eller en enkelt Person, ikke syntes, at det ind imellem kunde være ganske rart, at der er nogen, som kan spytte i Bøssen, hvis jeg maa sige det paa den Maade, og helst lidt ekstra; det er jo ofte i disse vanskelige Tider lidt nok, der kommer ind! Derfor er jeg slet ikke enig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch i, at Udbyttet bør begrænses. Man maa se paa dette Papir som det Anlægspapir, det ganske utvivlsomt har været for overordentlig mange Mennesker — og med Rette kunde være, saaledes som Udviklingen har formet sig. Jeg siger dette til den Handelsminister, som lavede en Burmeister & Wain Lov med 6 pCt. Obligationer; de 12 pCt., der nu gives, er jo i Virkeligheden 6 pCt., for Aktierne stod i et Par Hundrede, inden Handelsministerens Krig begyndte.

Men det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kom jo, saa underligt det lyder, uden at det vel egentlig var hans inderste Mening — men han tog sig jo ikke i det —, med den Bemærkning — han talte om 1,6 Mill. Kr., det er det nu ikke; det, det drejer sig om, er, hvis jeg har forstaaet det rigtigt, 1,4 Mill. Kr., som er sparet op, og som lægges over til et privat Selskab, der skal have Ret til Eksport og andre Ting —, han kom altsaa med den Bemærkning, at der her er aabnet

Adgang for Fremdrift, aabnet den Mulighed for at tjene noget ekstra, som kunde betinge, at der var Fremdrift i det paagældende Erhverv. Fuldkommen rigtigt, men dette skulde jo ikke være begrænset til et ganske lille Omraade, saaledes som det ærede Medlem sagde; dette skulde efter vor Opfattelse meget hellere gælde paa alle Omraader.

Vi for vort Vedkommende kan da her ved første Behandling af Lovforslaget sige, at som hele Udviklingen har været med Hensyn til Spritten, kan det være rimeligt og naturligt at gennemføre særlige Regler paa dette Omraade. Men vi vil gerne høre en nærmere Begrundelse af, at Brødgær er taget med. Vi vil i det hele underkaste Lovforslaget en kritisk Behandling og kan paa nærværende Tidspunkt, hvor man jo ikke kender Koncessionen, ikke sige noget som helst andet, end at vi vil gaa ind i Forhandlingerne med andre i Udvalget om denne Sag.

Steen: Den Ordning, vi har og i en Aarrække har haft med Hensyn til Produktions- og Omsætningsforhold og Prisansettelsen for Spiritus, en Ordning, som har sin Oprindelse i Vanskeligheder, der var diametralt modsat dem, vi kæmper med i Dag, nemlig Vanskeligheder bestaaende deri, at Raastoffer og Levnedsmidler kun var til Stede i saa begrænset Omfang, at man ikke ansaa det for forsvarligt at anvende dem i det hidtil kendte Omfang til Spiritusfremstillingen, denne Ordning har — det erkenner praktisk talt alle i Dag — virket i mange Henseender saa fortrinligt, at der ikke kan være nogen virkelig Tvivl om, at den bør fortsætte. Der er langt fra „den fattige Mands Snaps“ til Indstillingen over for disse Spørgsmaal i Dag, Tiderne skifter, og Folks Indstilling med dem! Men som Ædruelighedsforanstaltning er denne Ordning efter min Mening den bedst virkende af dem, jeg har set praktiseret nogetsteds i Verden.

Naar jeg siger dette, gør jeg det naturligvis ikke ud fra en saa ensidig Bedømmelse, som det vilde være at fælde denne Dom alene paa Grundlag af Nedgangen i Brændevinsforbruget, en Nedgang, der jo er kolossal: Selve Ordningens Tilvejebringelse og Ikrafttræden betød straks en Nedgang paa 90 pCt., og de 10 pCt., der var tilbage, er i Aarenes Løb praktisk talt halveret. Jeg siger det, vel vidende, at f. Eks. Ølforbruget i samme Tidsrum er steget betydeligt. Men alt dette taget i Betragtning er det vor Opfattelse, at denne Ordning bør fortsættes — og her er jeg jo enig med